

Arrest

nr. 339 603 van 16 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 26 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2025.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 27 april 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 april 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 juli 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 9 mei 2025.

1.3. Op 11 juni 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 12 juni 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde van Palestijnse afkomst te zijn, Arabier van etnische afkomst en moslim te zijn. U bent afkomstig van Jabalia in de Gazastrook. Uw ouders scheidten nog voor uw geboorte en uw paternale ooms mishandelden u. U studeerde 2 jaar verpleegkunde en werkte als redder, in restaurants, fabrieken en dergelijke. In 2019 geraakte u gewond aan uw schouder bij een bombardement. U wou trouwen, maar de familie van het meisje op wie u verliefd was bedreigde u. U verliet de Gazastrook op 7 september 2023 en reisde via Egypte, Saoedi-Arabië en Turkije naar Griekenland, waar u op 30 september 2023 aankwam.

U deed een verzoek om internationale bescherming in Griekenland. U verbleef 4,5 maand in een vluchtelingenkamp op het eiland Samos. Na uw erkenning als vluchteling ging u op 14 februari 2024 naar Athene, waar u verbleef tot uw vertrek naar België op 27 april 2024. U werkte soms als dagarbeider. U was soms dakloos en overnachtte soms in een gedeelde kamer. U besloot Griekenland te verlaten omwille van de moeilijke leefomstandigheden, de onveiligheid en het gebrek aan medische en psychologische zorg.

U deed een verzoek om internationale bescherming in België op 30 april 2024.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: Griekse en Belgische medische en psychologische documenten, Griekse documenten met betrekking tot de asielpcedure en AFM (fiscaal nummer). U legde kopieën van volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort, Palestijnse identiteitskaart, UNRWA family registration card, documenten met betrekking tot uw studies en werk in Gaza, foto's en scheidingsakte van uw familie in Gaza, foto's en video's van uw werk en leefomstandigheden in Griekenland.

Na het onderhoud gaf u een opmerking op de notities met betrekking tot het moment van uw verblijf in Dubai.

B. Motivering

U verklaarde bij aanvang van het onderhoud dat u zich fysiek en mentaal uitgeput voelde, voorts geraakte u in 2019 gewond aan uw schouder (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, hierna NPO, p. 2-3). U gaf echter aan in staat te zijn deel te nemen aan het onderhoud en u verklaarde dat er geen medische of psychologische problemen waren die een impact konden hebben op het onderhoud. Uit uw verklaringen en documenten blijkt dat u kinesitherapie kreeg voor uw schouder, dat u eerder zelfmoordgedachten had, dat u psychologische/psychiatrische opvolging kreeg en nog steeds krijgt en dat u medicatie neemt, o.a. het antidepressivum mirtazapine (NPO, p. 3, 18, 23). Uit de neergelegde medische stukken blijkt nergens dat u actueel niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielpcedure. Zo wordt in het recentste stuk van CARDA d.d. 23/04/2025 louter vermeld dat u van 30/09/2024 tot 24/02/2025 residentieel behandeld werd in dit centrum en dat u momenteel ambulante behandeld wordt aan een maandelijkse frequentie. De protection officer gaf aan dat ze het onderhoud zo rustig mogelijk zou laten verlopen en dat u om het even wanneer om een pauze kon vragen (NPO, p. 3). U gaf aan geen andere noden te hebben dan te babbelen (NPO, p. 3). Er werd éénmaal gepauzeerd en u heeft niet om extra pauzes gevraagd. Op het einde van het onderhoud zei u dat het emotioneel heel zwaar was geweest voor u, maar dat u opgelucht was dat u eindelijk alles had kunnen vertellen (NPO, p. 26). Uw advocaat had geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud en feliciteerde het CGVS voor de delicate wijze van uitdrukking (NPO, p. 26).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Niet-ontvankelijk

Uw verzoek om internationale bescherming wordt niet-ontvankelijk verklaard. Uit uw verklaringen en de stukken in het dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten

uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het CGVS is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op <https://>

asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op Ambtsbericht).

Echter, het CGVS is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het CGVS heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het CGVS is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het CGVS besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Griekse documenten

1. ADET

Uit uw verklaringen en toegevoegde informatie van de Griekse autoriteiten blijkt dat u een verblijfskaart (ADET) geldig van 30/01/2024 tot 29/01/2027 verkreeg (NPO, p. 12-13). U liet dit document en uw Griekse reisdocument achter bij een Syrische vriend in Gent. U weet niet waar die vriend nu is en u slaagde er niet in hem te contacteren, maar u verklaarde de documenten niet kwijt te zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - zonder het te bewijzen - dat niet te weten waar de vriend is die u uw gedrukte verblijfsvergunning in bezit heeft en hem niet meer te kunnen contacteren. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning

meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

2. AFM

U verkreeg een AFM-nummer in Griekenland, zo blijkt uit uw verklaringen en het neergelegde document (NPO, p. 18 en document 10).

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

3. AMKA

U verklaarde dat u geen AMKA (sociale zekerheidsnummer) aanvroeg omdat u van kennissen hoorde dat u hiervoor moest betalen en u geen geld had (NPO, p. 18). Er kan echter verwacht worden dat u zich informeert bij de betrokken overheidsdiensten in plaats van af te gaan op informele bronnen zoals kennissen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR -

Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie infra), is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Redenen van vertrek uit Griekenland

1. Omstandigheden of feiten die zich hebben voorgedaan vóór de toekenning van internationale bescherming in Griekenland

Waar uit de elementen in uw dossier (NPO, p. 17, 22, beelden van opvangcentrum op Samos) zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2. Omstandigheden of feiten die zich hebben voorgedaan na de toekenning van internationale bescherming in Griekenland

Leefomstandigheden

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkt stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

• Huisvesting (NPO, p. 14-16):

U was niet langdurig dakloos. U verbleef namelijk slechts een tweetal maanden in Athene, van 14/02/2024 tot 27/04/2024. In die periode was u enige tijd dakloos, maar verbleef u ook een vijftiental dagen in een betalende, gedeelde accommodatie (NPO 14-15). U vond die accommodatie zelf (NPO, p. 14). Als u werkte kreeg u soms ook onderdak (NPO, p. 11). Wanneer u werkte had u voldoende geld om eten te kopen. Wanneer u geen werk had kon u overleven door eten dat u kreeg van restaurants of cafés.

• Werk (NPO, p. 16):

U vond plaatsen waar dagarbeiders opgehaald werden en slaagde er zo in soms te werken in de bouw- en landbouwsector. U werd soms opgelicht door werkgevers, maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u ooit

aangifte hiervan deed. U zette verder weinig stappen om werk te vinden: u vroeg aan Arabische winkeliers naar werk, maar ging niet naar interimkantoren of bedrijven.

• *Onderwijs (NPO, p. 17-18):*

U heeft Griekse les gevolgd in het opvangcentrum, na uw vertrek uit het centrum volgde u geen les meer. Dat u geen slaapplek had en dat men in België geld krijgt om te studeren wijst er niet op dat u geen toegang had tot onderwijs in Griekenland.

• *Gezondheidszorg (NPO, p. 17):*

U verklaarde dat u niet de nodige medische en psychische zorg kreeg. U zei dat de dokter u uitlechte toen u hem consulteerde voor schouderpijn, maar uit uw verklaringen en documenten (stuk 6) blijkt dat hij toen wel een (röntgen)foto nam van u en dat u een voorschrift voor medicatie kreeg. Bij een ontsteking in uw gezicht werd de etter door middel van een operatie verwijderd in een ziekenhuis in Athene en kreeg u een voorschrift voor medicatie (stuk 6) (NPO, p. 18-19). U beweert dat u 20 euro moest betalen voor deze medicatie, maar dit is niet geloofwaardig gezien volgens informatie op dit document de verkoopprijs van het goedkoopste medicijn 3,86 euro is. Geconfronteerd hiermee zegt u dat dit de prijs van de operatie was, wat niet overeenstemt met de inhoud van het document. In Athene ging u nooit naar een ziekenhuis voor uw mentale problemen of uw schouderpijn (NPO, p. 20). Het spreekt voor zich dat u zich dient aan te melden om zorg te krijgen.

• *Bijstand (NPO, p. 22-23):*

U verklaarde dat u zocht naar overheidsdiensten of NGO's om hulp te krijgen op vlak van onderdak, werk, voedsel e.d., maar dat u niets vond. Nochtans kreeg u in het opvangcentrum wel hulp, met name onderwijs en kledij, van de organisatie Alfa. In Athene zou u geen organisaties of overheidsdiensten gevonden hebben, maar u zette beperkte stappen, u deed namelijk enkel navraag bij mensen op straat. U zocht niet op het internet, nochtans kan u Engels en kon u soms gebruik maken van de internetverbinding van andere jongens. Uw bewering dat er in Athene helemaal geen plaatsen zijn waar voedselhulp of daklozenopvang werd voorzien staat u niet.

• *U heeft niet geprobeerd om elders in Griekenland werk en onderdak te vinden, u wachtte slechts op straat tot iemand passeerde die u een job aanbood (NPO, p. 23).*

• *U verkreeg een beschermingsstatus op 30/01/2024 en verliet Griekenland korte tijd later, op 27/04/2024 (zie toegevoegd antwoorddocument Griekse autoriteiten en NPO, p. 14).*

Het CGVS besluit dat u duidelijk niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat u onvoldoende uw rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen.

Feiten van geweld

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een fysiek geweld door derden (overval en diefstal door een drugsverslaafde) en een (mislukte) poging tot seksueel geweld door een derde en aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (de politie die u uw kledij liet uitdoen op straat), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden (NPO, p. 20, 26).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

U deed nooit aangifte van deze incidenten (NPO, p. 20). Dat u arrestatie vreesde als u klacht zou indienen vergoelijkt niet waarom u, als persoon die internationale bescherming had, geen klacht indiende.

Uw stelling dat u vermoord zou kunnen worden bij weigering mee te werken met drugshandelaars en dat in zo'n geval niemand de moordenaar zou zoeken is niet meer dan een blote bewering (NPO 21).

Middelen, autonomie en zelfredzaamheid

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Dat blijkt uit het volgende:

- U slaagde erin de nodige stappen te zetten om uw Griekse verblijfskaart en reisdocument te bekomen. U ging hiervoor naar het ministerie, deed een aanvraag en ging bij een advocaat (NPO, p. 12). Het CGVS wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).*
- U heeft studie- en werkervaring in diverse domeinen: U heeft 2 jaar verpleegkunde gestudeerd, u was gediplomeerd redder in Gaza en werkte er als zwemleraar, kok, in fabrieken, in de landbouw, in ziekenhuizen en bij de Rode Halve Maan (NPO, p. 9). U bent momenteel op zoek naar werk en u bent bereid om het even welk werk te doen (NPO, p. 4, 9).*
- U leerde enige tijd Grieks in Griekenland en Frans in België.*
- U betaalde uw reis van Griekenland naar België met geld dat u verdiend had door te werken in Griekenland en hulp die u kreeg van een Syriër die toen in Griekenland woonde en nu in Nederland woont (NPO, p. 11-12). U woont momenteel gratis bij een Franse vriendin (NPO, p. 4). Dit wijst erop dat u een netwerk heeft dat u (financieel) kan ondersteunen.*

Kwetsbaarheid

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke gezondheidstoestand en problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

- Fysieke gezondheidstoestand:*

De ontsteking aan uw gezicht en uw tandproblemen zijn opgelost (NPO, p. 19). De verwonding aan uw schouder dateert van 2019 en heeft u niet verhinderd om in Gaza, Griekenland en België te studeren en diverse jobs uit te oefenen. U bent momenteel op zoek naar werk en bent bereid om het even welke job te doen. Uit uw medische documenten en verklaringen blijkt slechts dat u in België kinesithérapie krijgt (NPO, p. 19).

- Mentale gezondheidstoestand:*

In enkele medische documenten van 2024 is sprake van suïcidale gedachten, in recente documenten is daar geen sprake van. U heeft van 30/09/2024 tot 24/02/2025 verbleven in CARDA, een opvangcentrum dat residentiële zorg biedt aan asielzoekers die lijden aan psychische aandoeningen. Uw verklaring dat ze u lieten gaan omdat u niet aan het verbeteren was wordt niet gestaafd door documenten (NPO, p. 23). Volgens uw verklaringen en het attest van CARDA d.d. 23/04/2025 bestaat uw opvolging heden uit een maandelijkse

praatsessie bij de psycholoog (NPO, p. 3). U verklaart voorts Mirtazapine, een antidepressivum, te nemen en in juni een afspraak te hebben bij een psychiater (NPO, p. 3).

Bovenvermeld attest opgesteld door de directeur van CARDA vermeldt louter uw eerdere residentiële behandeling en huidige ambulante behandeling. U legde geen enkel psychologisch of psychiatrisch attest neer met informatie over de ernst van uw psychisch lijden en de intensiteit van de verschillende symptomen of precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische / psychiatrische behandeling die voor u is opgestart. In het licht hiervan is het CGVS van mening dat de psychologische moeilijkheden waarop u zich beroept, die niet op een andere manier worden aangetoond, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Uit dit alles blijkt niet dat u een bijzondere medische en/of psychische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische en/of psychische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan.

Opmerking op notities van het persoonlijk onderhoud

Uw correctie dat u in 2022 in plaats van in 2021 in Dubai was heeft geen enkele impact op bovenstaande beoordeling.

Voorgelegde documenten

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Uw paspoort, identiteitskaart, documenten met betrekking tot uw studies, UNRWA kaart, scheidingsakte van uw ouders, video's en foto's van uw familie en woning betreffen uw identiteit, uw verblijf in de Gazastrook en de situatie van uw familie, die hier verder niet ter discussie staan.

De Griekse en Belgische documenten met betrekking tot uw medische en psychische problemen zijn reeds besproken hierboven.

De overige Griekse documenten hebben betrekking op uw registratie als verzoeker om internationale bescherming, uw verblijf op Samos voor u erkend werd en uw AFM-nummer en kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

De foto's en video's van Griekenland van uw reis, de leefomstandigheden in het opvangcentrum en gedeelde accommodatie en uw werk in Griekenland kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Het CGVS merkt op dat u slechts op enkele van deze beelden te zien bent, dat dergelijke beelden momentopnames zijn en dat er niet op objectieve wijze vastgesteld kan worden waar, wanneer en in welke omstandigheden deze gemaakt zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar de Gazastrook.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Ter zitting van 7 oktober 2025 licht verzoekers advocaat de zaak toe. De zaak wordt uitgesteld en ter zitting van 19 november 2025 licht verzoekers advocaat de zaak verder toe.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn), van de artikelen 2 en 3 en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, en van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Voorafgaandelijk stelt verzoeker vast dat de verwerende partij niet duidelijk is in verband met het taalgebruik in het verloop van de procedure.

Vervolgens klaagt verzoeker het gebrek aan bijzondere procedurele noden aan en verwijst naar zijn medische problematiek. Verder is verzoeker het niet eens met de beslissing van het CGVS en tracht hij de motieven hiervan te weerleggen. In het verzoekschrift wordt uitgebreid ingegaan op de moeilijkheden voor vluchtelingen om hun documenten in orde te brengen en de procedures zoals voor het verkrijgen van een AMKA, verzoekers ervaringen met de Griekse politie en de situatie voor vluchtelingen in Griekenland. Doorheen zijn verzoekschrift citeert en verwijst verzoeker naar rechtspraak en landeninformatie aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Tot slot verwijst verzoeker naar de vervolgingsfeiten die hij in Gaza zou hebben meegemaakt en naar de actuele veiligheidssituatie aldaar. Hij merkt hierbij op dat aangezien de bescherming in Griekenland niet effectief is, er bijgevolg aan herinnerd moet worden dat hij uit Palestina afkomstig is.

Verzoeker is van mening dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden verleend, minstens de subsidiaire beschermingsstatus gelet op de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om het dossier terug te sturen naar het CGVS.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- CERD-rapport ‘*Convention internationale sur l’élimination de toutes les formes de discrimination raciale*’ van 24 december 2024 (met consulteerbare weblink);
- medische documenten (stukken 4 en 5) wat betreft verzoekers psychologische en medische problemen.

3.2.2. Op 9 juli 2025 dient de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 5) in, waarin zij repliek formuleert op

enkele argumenten van het verzoekschrift en waarin zij bijkomende informatie over de situatie in Griekenland bijbrengt.

Volgende rapporten over de situatie in Griekenland worden gevoegd:

- Cedoca "*COI Focus Grece Aide aux migrants*" van 25 juli 2025;
- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van juni 2024;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van juni 2022;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024;
- RSA/PRO ASYL "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" maart 2024;
- RSA "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025;
- Europese Commissie "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van 4 april 2025.

3.2.3. Op 23 juli 2025 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7 bij het verzoek om gehoord te worden) in, met informatie over Griekenland en Palestina.

3.2.4. Op 30 september 2025 dient de verwerende partij overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 12) in, met recente landeninformatie over de situatie in Griekenland:

- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van juni 2024;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van juni 2022;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024;
- RSA/PRO ASYL "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" maart 2024;
- RSA "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025;
- Europese Commissie "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van 4 april 2025;
- Cedoca "*COI Focus Grece Aide aux migrants*" van 25 juli 2025.

3.2.5. Op 7 oktober 2025 dient verzoeker overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota in en ter zitting legt hij dezelfde dag een tweede aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

In de eerste aanvullende nota brengt verzoeker informatie bij over de situatie in Griekenland en de situatie in Palestina. Ook voegt hij bijkomende medische documenten toe die volgens hem zijn slechte gezondheidstoestand bewijzen en staven:

- medisch dossier in verband met de operatie aan linkerschouder (stuk 1);
- voorafgaandelijke verslagen en onderzoeken RX scanner (stuk 2);
- kinesitherapie en fysiotherapeutische behandeling voor en na ingreep (stuk 3);
- verslag van een kinesist van 2 september 2025 (stuk 4);
- mailverkeer tussen verzoekers kinesist en zijn advocaat (stuk 5);
- verdere afspraken in gastro-enterologie en cardiologie (stuk 6).

In de tweede aanvullende nota, neergelegd ter zitting van 7 oktober 2025, gaat verzoeker in op de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij betoogt dat uit het gehoorverslag blijkt dat het persoonlijk onderhoud niet in het Nederlands verliep, wat een schending inhoudt van de artikelen 51/4, 57/2, 57/5ter en 57/5quater van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2, 4 en 13/1 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003.

3.2.6. Op 10 november 2025 dient de verwerende partij overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 19) in, met recente landeninformatie:

- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van juni 2024;
- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2024*" van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024;
- RSA/PRO ASYL "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" maart 2024;
- RSA "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025;
- Europese Commissie "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van 4 april 2025;

- Cedoca "COI Focus Grece Aide aux migrants" van 25 juli 2025;
- Cedoca "COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior" van 17 september 2025;
- *Pressemitteilung* nr. 30/2025 van 16 april 2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;
- *Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof* Kassel, van 2 september 2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerechtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nachschutzgewaehrung-in-griechenland>;
- *Bundesverfassungsgericht*, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24, beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112>;
- *Bundesverwaltungsgericht*, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

3.2.7. Op 19 november 2025 dient verzoeker overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 21) in, met informatie over Griekenland en Palestina. Ook wenst verzoeker bijkomende documenten bij te brengen wat betreft zijn medische en psychische toestand. Hij licht nader toe dat hij volgende medische problemen heeft, namelijk hypertensie, borstkaspijn, gastro-reflux, recidiverende luxatie van de linkerschouder die een chirurgische ingreep vereist die op 9 december 2025 zal plaatsvinden, slaapstoornissen met nachtmerries, hoofdpijn en vermoeidheid, wat wordt bevestigd in drie attesten van zijn behandelde arts. Ook wenst verzoeker nogmaals te benadrukken dat hij een trauma heeft opgelopen in Gaza. Hij besluit dat hij een kwetsbaar profiel vertoont dat zijn terugkeer naar Griekenland in de weg staat, aangezien hij niet in staat is te werken en in zijn essentiële behoeften te voorzien. Tot slot herhaalt verzoeker zijn betoog van zijn verzoekschrift en de aanvullende nota van 23 juli 2025.

Bij deze aanvullende nota worden volgende stukken gevoegd:

- medisch attest van 6 oktober 2025 in verband met de werkonbekwaamheid van verzoeker naar aanleiding van recidiverende luxatie de linkerschouder (stuk 1);
- medisch attest van 6 oktober 2025 (stuk 2);
- een standaard medisch getuigschrift dienend voor een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingevuld door dezelfde arts op 6 oktober 2025 (stuk 3);
- certificaat van deelname aan Franse taal cursus van 18 november 2025 (stuk 4).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een

inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet missen dan ook juridische grondslag.

De Raad benadrukt voorts dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (juncto de artikelen 3 en 13 van het EVRM en artikelen 4 en 47 van het Handvest) aan, doch geeft hij niet de minste toelichting op welke wijze hij deze bepalingen al dan niet geschonden acht. Bijgevolg worden deze onderdelen van het middel niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

Aangaande de schending van de artikelen 23 en 39 van de Procedurerichtlijn wordt opgemerkt dat de richtlijn die verzoeker aanhaalt van 1 december 2005 intussen reeds vervangen is door de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn) en dat deze bepalingen zijn overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn. Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan bijgevolg de schending van genoemde bepalingen van de Kwalificatierichtlijn en de Procedurerichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

(i) uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland;

(ii) verzoeker het vermoeden niet weerlegt dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden:

(a) hij beschikt over een ADET geldig tot en met 29 januari 2027 en verzoeker verklaart dat hij zijn ADET en zijn Grieks reisdocument achterliet bij een vriend en aldus niet kwijt is; hij verkreeg een AFM-nummer in Griekenland;

(b) waar verzoeker als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er hem internationale bescherming werd verleend, verwijst naar de levensomstandigheden en gebeurtenissen die zich afspeelden in het opvangcentrum, situeren deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn;

(c) waar uit de elementen van het administratief dossier zou blijken dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting – m.n. zijn verblijf gedurende één week op straat – voldoet verzoekers situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie; er moet worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat hij terecht is gekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch dat er concrete indicaties zijn dat dit wel het geval zou zijn bij een terugkeer; en merkt de verwerende partij het volgende op dat hij niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat hij onvoldoende zijn rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen:

- verzoeker was niet langdurig dakloos en verbleef ook een vijftiental dagen in een betalende, gedeelde accommodatie en vond soms onderdak;

- verzoeker zette weinig stappen om werk te vinden, zo ging hij niet naar interimkantoren of bedrijven maar vroeg hij enkel aan Arabische winkeliers naar werk of ging hij naar plaatsen waar dagarbeiders opgehaald worden;

- hij heeft Griekse les gevolgd in het opvangcentrum; dat hij na het vertrek uit het centrum geen les volgde, geen slaapplek had en dat men in België geld krijgt om te studeren, betekent niet dat hij geen toegang had tot onderwijs in Griekenland;

- verzoeker liet een (röntgen)foto nemen van zijn schouder en kreeg een voorschrift voor medicatie, en hij werd behandeld in een ziekenhuis in Athene voor een ontsteking in zijn gezicht waar hij opnieuw een voorschrift kreeg voor medicatie; dat hij diende te betalen voor een medicijn en dat hij in Athene nooit naar een ziekenhuis ging voor zijn mentale problemen of schouderpijn, betekent niet dat er niet de nodige medische en psychische zorgen kreeg;

- verzoeker kreeg in het opvangcentrum hulp van een organisatie, maar zette hierna beperkte stappen om organisaties of overheidsdiensten te vinden; zijn bewering dat er in Athene geen plaatsen zijn waar voedselhulp of daklozenopvang werd voorzien, wordt niet gestaafd;

- verzoeker probeerde niet elders in Griekenland om werk en onderdak te vinden, hij wachtte slechts op straat tot iemand passeerde die hem een job aanbood;

- hij verkreeg een beschermingsstatus op 30 januari 2024 en verliet Griekenland korte tijd later, op 27 april 2024;

(d) waar uit de elementen in verzoekers administratief dossier zou blijken dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer is geworden van een fysiek geweld door derden (overval en diefstal door een drugsverslaafde) en een (mislukte) poging tot seksueel geweld door een derde en aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (de politie die hem zijn kledij liet uitdoen op straat) moet worden opgemerkt dat verzoeker niet op overtuigende wijze aantoonde dat hij, rekening houdend met zijn individuele situatie, de nodige pogingen ondernomen heeft om er zijn rechten te doen gelden;

(e) verzoeker is voldoende autonoom en zelfredzaam en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland zijn plan te trekken, aangezien:

- verzoeker slaagde erin de nodige stappen te zetten om zijn Griekse verblijfskaart en reisdocument te bekomen, zo ging hij naar het ministerie, deed een aanvraag en ging bij een advocaat;

- hij heeft studie- en werkervaring in diverse domeinen;

- hij leerde enige tijd Grieks in Griekenland en Frans in België; en

- hij betaalde zijn reis van Griekenland naar België met geld dat hij verdiende had door te werken in Griekenland en hulp die hij kreeg van een Syriër die toen in Griekenland woonde en nu in Nederland woont; verzoeker woont nu gratis bij een Franse vriendin;

- (f) uit verzoekers verklaringen en neergelegde stukken blijkt niet dat hij een bijzondere medische en/of psychische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische en/of psychische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan;
- (iii) de correctie op de notities van het persoonlijk onderhoud heeft geen enkele impact op bovenstaande beoordeling;
- (iv) de documenten die verzoeker voorlegt, kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. In het verzoekschrift verwijt verzoeker de commissaris-generaal de bestreden beslissing niet genomen te hebben binnen een redelijke termijn.

De Raad wijst erop dat de termijn vermeld in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet waarbinnen de commissaris-generaal geacht wordt deze beslissing te treffen, een louter indicatieve ordetermijn betreft. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn, kan evenmin worden afgeleid dat het beschermingsverzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoeker suggereert in het verzoekschrift. Het overschrijden van die termijn van vijftien werkdagen brengt immers geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om de ingediende verzoeken om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Bovendien kan verzoeker niet voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas.

3.3.6. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Verzoeker betoogt in voorliggend verzoekschrift dat er geen bijzondere procedurele noden genomen werden, en herhaalt de verklaringen die hij reeds heeft afgelegd over zijn medische en psychologische problemen. Verzoeker betoogt in voorliggend verzoekschrift dat de verwerende partij geen daadwerkelijk en pertinent onderzoek heeft gevoerd naar het bestaan van zijn medische en psychologische problematiek. Verzoeker stelt dat hij 'psychisch gestoord' is, reeds op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud. Ook kan hij de verwerende partij niet volgen waar zij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoeker niks kenbaar maakt.

De Raad stelt in navolging van de verwerende partij vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers aangehaalde medische en psychologische problemen. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud vroeg de protection officer aan verzoeker of hij zich in staat voelde om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud, waarop hij positief antwoordde (NPO, p.2).

Hierna vertelde verzoeker over zijn medische en psychologische problemen en legde de protection officer uit hoe het persoonlijk onderhoud ging verlopen en of hij/zij ergens mee rekening kon houden om het gesprek makkelijker te laten verlopen (NPO, p.2-3). Verzoeker gaf enkel aan dat hij wenste zijn asielrelaas te doen (NPO, p.3).

Verder kan de verwerende partij gevolgd worden waar zij het volgende stelt in de bestreden beslissing: *“U verklaarde bij aanvang van het onderhoud dat u zich fysiek en mentaal uitgeput voelde, voorts geraakte u in 2019 gewond aan uw schouder (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, hierna NPO, p. 2-3). U gaf echter aan in staat te zijn deel te nemen aan het onderhoud en u verklaarde dat er geen medische of psychologische problemen waren die een impact konden hebben op het onderhoud. Uit uw verklaringen en documenten blijkt dat u kinesitherapie kreeg voor uw schouder, dat u eerder zelfmoordgedachten had, dat u psychologische/psychiatrische opvolging kreeg en nog steeds krijgt en dat u medicatie neemt, o.a. het antidepressivum mirtazapine (NPO, p. 3, 18, 23). Uit de neergelegde medische stukken blijkt nergens dat u actueel niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Zo wordt in het recentste stuk van CARDA d.d. 23/04/2025 louter vermeld dat u van 30/09/2024 tot 24/02/2025 residentieel behandeld werd in dit centrum en dat u momenteel ambulantly behandeld wordt aan een maandelijkse frequentie. De protection officer gaf aan dat ze het onderhoud zo rustig mogelijk zou laten verlopen en dat u om het even wanneer om een pauze kon vragen (NPO, p. 3). U gaf aan geen andere noden te hebben dan te babbelen (NPO, p. 3). Er werd éénmaal gepauzeerd en u heeft niet om extra pauzes gevraagd. Op het einde van het onderhoud zei u dat het emotioneel heel zwaar was geweest voor u, maar dat u opgelucht was dat u eindelijk alles had kunnen vertellen (NPO, p. 26). Uw advocaat had geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud en feliciteerde het CGVS voor de delicate wijze van uitdrukking (NPO, p. 26). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verder blijkt uit een lezing van het gehele gehoorverslag dat dit op een normale wijze plaatsvond en dat verzoeker kon antwoorden op de hem gestelde vragen. Er blijkt niet dat hij problemen zou hebben gehad om zijn antwoorden gestructureerd te formuleren. Verzoeker verklaarde dat hij de tolk goed begreep (CGVS, p.2 en 26) en dat het persoonlijk onderhoud dan wel emotioneel zwaar was, hij zich opgelucht voelde dat hij eindelijk zijn asielrelaas kon vertellen (CGVS, p.26). De advocaat van verzoeker maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of over het feit dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers gezondheidstoestand.

Waar verzoeker nog de competenties van de protection officer in twijfelt trekt, stelt de Raad in navolging van de verwerende partij vast dat dit geenszins in concreto blijkt uit het administratieve dossier en de notities van het persoonlijk onderhoud. Zo wordt het volgende geduid in de verweernota van 9 juli 2025: *“In tegendeel, uit de notities blijkt uitdrukkelijk dat de dossierbehandelaar rekening heeft gehouden met verzoekers mentale toestand tijdens het onderhoud. Dit blijkt bovendien uitdrukkelijk uit de opmerkingen van verzoekers aanwezig advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud: “Ik feliciteer beide partijen voor delicate wijze waarop ze zich uitgedrukt hebben.” (NPO, p. 26). Hieruit blijkt uitdrukkelijk dat het onderhoud, ondanks de stress die er voor een verzoeker bij komt kijken, op serene wijze is verlopen. Verzoeker reikt geen concrete elementen of argumenten aan om deze, nochtans ernstige, aantijgingen dat de dossierbehandelaar onpartijdigheid en in strijd met de geheimhouding zou hebben gehandeld, te onderbouwen. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming onpartijdig zou zijn behandeld.”*

De Raad stelt vast dat uit de medische stukken niet blijkt dat verzoekers psychologische problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze hem zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker legt geen stukken voor waaruit een (mogelijke) invloed zou blijken van zijn psychologische problemen op zijn dagdagelijks functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze een invloed zouden kunnen hebben (gehad) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Hoewel verzoeker melding maakt van onder meer slapeloosheid, hoofdpijn en vermoeidheid, pijn aan zijn schouder en angst, wordt nergens geconcretiseerd in welke mate zijn cognitieve performantie of geheugencapaciteiten precies zouden worden gehinderd, laat staan dat verzoeker verhinderd zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan deze procedure. Aldus wordt nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker, zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zet verder niet uiteen aan welke steunmaatregelen het hem ontbrak, noch brengt hij stukken aan waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat was om deel te nemen aan de procedure en betrouwbare verklaringen af te leggen.

Verzoeker laat na om verdere en concrete duiding te verstrekken in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's. Hij beperkt zich ertoe op algemene wijze te verwijzen naar zijn kwetsbaar profiel omwille van de traumatische gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt en te verwijzen naar algemene informatie aangaande onder meer de situatie van Palestijnse verzoekers om internationale bescherming. Verzoeker toont niet in concreto aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan dus niet volstaan met zijn algemene bewering en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende, of zelfs geen rekening zou hebben gehouden met zijn kwetsbaarheid.

Alles in acht genomen, blijkt dat verzoekers psychische toestand terdege werd beoordeeld en in rekening gebracht. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt verzoeker niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.7. Taal van het persoonlijk onderhoud

In het verzoekschrift hekelt verzoeker dat het persoonlijk onderhoud niet in het Nederlands is verlopen. Hij meent dat de originele nota's in het Engels zijn opgesteld en niet werden meegedeeld aan verzoeker. Verzoeker verwijst naar een passage tijdens het gehoor waarin de protection officer aan verzoeker mededeelde dat hij/zij de indruk had dat verzoeker een beetje Engels begreep. Verzoeker voert in dit verband de schending aan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet in samenhang met de artikelen 43 en volgende van de wet op het taalgebruik in bestuurszaken.

In de aanvullende nota neergelegd ter zitting van 7 oktober 2025 vult verzoeker aan dat het gehoor niet in het Nederlands werd afgenomen, dat de protection officer het Nederlands niet machtig was "*nu het gehoorverslag diende vertaald te worden naar het Nederlands*", dat het gehoor werd afgenomen door iemand die geen medewerker is van het CGVS maar dat het een medewerker van de EUAA betrof, dat deze medewerker mogelijk de Griekse nationaliteit had wat een bijkomend probleem vormt, dat het administratief dossier niet volledig is omdat de Engelse versie van het gehoor er niet in te vinden is en dat het onduidelijk is of de EUAA-medewerker wel het vereiste diploma heeft.

In de nota van 9 juli 2025 stelt de verwerende partij hierover:

"Verweerder stelt vast dat verzoeker de feiten geheel verkeerd voorstelt in zijn verzoekschrift. Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift uit het dossier van een andere verzoeker (zie de printscreen van de notities persoonlijk onderhoud van een verzoeker met dossiernummer [XXX] en de naam [XXX]; p. 10 van het verzoekschrift). Verweerder antwoordt dat het persoonlijk onderhoud in casu werd afgenomen door een dossierbehandelaar die werkzaam is op het CGVS, de dossierbehandelaar en de tolk Nederlands met elkaar spraken tijdens het persoonlijk onderhoud, de tolk Arabisch sprak met de verzoeker, en er in casu aldus geen sprake is van een gehoor of notities in het Engels. Er is aldus evenmin sprake van een vertaling via een vertaaltool, gezien de notities van het persoonlijk onderhoud in het Nederlands werden opgesteld door de dossierbehandelaar werkzaam bij het CGVS. Verder stelt verweerder vast dat er geen enkele opmerking tijdens het persoonlijk onderhoud door verzoekers aanwezige advocaat werd gemaakt op de taal of het verloop van het persoonlijk onderhoud (zie notities persoonlijk onderhoud p. 26-27). Het betoog van verzoeker mist dan ook feitelijke grondslag en is niet dienstig."

Ter zitting van 19 november 2025 bevestigt verzoekers raadvrouw intussen inderdaad op de hoogte te zijn van het feit dat er geen tussenkomst was van een EUAA-medewerker en dat het gehoor werd afgenomen door een Nederlandstalige medewerker van het CGVS.

De uiteenzetting in het verzoekschrift en in de tweede aanvullende nota van 7 oktober 2025 in dit verband mist bijgevolg feitelijke grondslag en dient niet beantwoord te worden.

3.3.8. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Verzoeker verkreeg er de vluchtelingenstatus op 30 januari 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 29 januari 2027 (AD CGVS, map met landeninformatie, antwoord van de Griekse autoriteiten van 2 augustus 2024). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* d.d. september 2024, p. 13; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, van september 2025, p. 235) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 30 januari 2024 de vluchtelingenstatus heeft verworven. Verzoeker betwist dit niet.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Verzoeker stelde dat zijn documenten bij een Syrische vriend in Gent liggen en dat hij niet meer weet waar die vriend nu is. Verzoeker slaagde er niet in hem te contacteren, maar hij verklaarde de documenten niet kwijt te zijn (NPO, p.12-13). Wat er ook van zij, in de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is en geeft ook de te volgen procedure mee: *"Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf)." Zo uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de procedure voor verlenging of vernieuwing van de verblijfsvergunning een aantal maanden in beslag kan nemen, dient ook te worden vastgesteld dat hieronder zal blijken dat niet is aangetoond dat verzoeker kampt met medische of psychologische problemen die zijn vermogen om zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden en de moeilijkheden waarmee hij kan geconfronteerd worden in afwachting van de verlenging van zijn verblijfsvergunning te overwinnen, zodanig ondermijnt dat hij hierdoor in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou belanden in geval van terugkeer.*

3.3.9. Bijgevolg wordt in casu vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3.3.10. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

3.3.10.1. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (“*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse

Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asiendienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder.

Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een ‘geldige’ verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de

verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267)

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *“the European way of life”*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

- wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigen zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;
- arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA);
- registratietermijn: begunstigen moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*“COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior”*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*“COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior”*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen

statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt.

In het AIDA rapport van september 2025 wordt hierover echter geen melding gemaakt. Het verslag "Feitenonderzoek" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (p. 37).

Wat er ook van zij, de Raad wijst er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en desgevallend toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandsstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse

onderdanen, waarbij statushouders de facto worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze de facto uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. ‘cash assistance’), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; *“Country Report: Greece. Update 2025”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé-dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *"Information Guide for Beneficiaries of International Protection"*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf; Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"*; UNHCR, *"Living in Greece – Access to Healthcare"*).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de

gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiendienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. ‘Alkyoni II’) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asiendienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een preciaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto’s, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asiendienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een “certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus” of een “certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming” verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de

verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.3.10.2. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

3.3.10.3. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in*

situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.11. Bijzondere kwetsbaarheid

Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en uit de voorgelegde documenten kan om onderstaande redenen niet blijken dat hij nog kampt met medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

3.3.11.1. Psychologische problematiek

Uit de ‘Historiek Overzicht medisch dossier’ van het opvangcentrum, gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt dat verzoeker op 31 mei 2024 suïcidale gedachten heeft geuit en dat hij incontinent is sinds de leeftijd van zeven jaar door ouderlijke mishandeling, op 25 juni 2024 heeft verzoeker opnieuw suïcidale gedachten geuit die hij al sinds maanden had, meer bepaald sinds zijn verblijf in Griekenland, hij werd in Gaza sinds zijn kindertijd fysiek mishandeld door zijn vader en oom en had geen contact met zijn moeder, hij heeft nooit een zelfmoordpoging ondernomen en overweegt niet actief om een einde aan zijn leven te maken, hij wil gewoon het centrum verlaten, dichtbij Gent zijn waar er vrienden van hem verblijven en hij wil een psycholoog zien. Op 26 juni 2024 wordt vermeld dat verzoeker een suïcidaire depressie heeft, zonder dat hij tot de daad overgaat. Het standaard medisch getuigschrift van 26 juni-2024 vermeldt een depressie, nood aan medicatie en aan psychologische en psychiatrische opvolging.

Op 16 januari 2025 sturen de opvoeders en een psycholoog van het CARDA-centrum (een opvangcentrum voor asielzoekers met psychische problemen van het Belgische Rode Kruis) een mail naar het opvangcentrum van verzoeker waarin gesteld wordt dat therapeutische traumaverwerking aan de gang is. In een verslag van 30 januari 2025 verklaart de directrice van het CARDA-centrum dat verzoeker van 30 september 2024 tot 17 februari 2025 residentieel bij CARDA wordt begeleid. Ook ontvangt hij wekelijks psychologische consultaties. Na afloop van het verblijf in CARDA zal de psychologische nazorg van verzoeker poliklinisch in deze instelling worden voortgezet.

Deze documenten werden ook voorgelegd aan het CGVS.

Bij verzoekers aanvullende nota van 19 november 2025 wordt een medisch attest van een arts bijgevoegd van 6 oktober/6 november 2025 waaruit blijkt dat verzoeker last heeft van stress, slaapproblemen,

nachtmerries, hoofdpijn, aanhoudende vermoeidheid en verschillende pijnen. Verzoeker vertoont symptomen van angst in verband met zijn moeilijke levenssituatie, hij is in afwachting van een afspraak bij een psychiater, net als van psychologische opvolging. Een standaard medisch getuigschrift van dezelfde arts van 8 oktober 2025 vermeldt angst en dat er psychologische en psychiatrische opvolging nodig is.

Wat betreft zijn mentale gezondheidstoestand, wijst de Raad op de bestreden beslissing waarin terdege het volgende gesteld wordt: *“In enkele medische documenten van 2024 is sprake van suïcidale gedachten, in recente documenten is daar geen sprake van. U heeft van 30/09/2024 tot 24/02/2025 verbleven in CARDA, een opvangcentrum dat residentiële zorg biedt aan asielzoekers die lijden aan psychische aandoeningen. Uw verklaring dat ze u lieten gaan omdat u niet aan het verbeteren was wordt niet gestaafd door documenten (NPO, p. 23). Volgens uw verklaringen en het attest van CARDA d.d. 23/04/2025 bestaat uw opvolging heden uit een maandelijks praatsessie bij de psycholoog (NPO, p. 3). U verklaart voorts Mirtazapine, een antidepressivum, te nemen en in juni een afspraak te hebben bij een psychiater (NPO, p. 3). Bovenvermeld attest opgesteld door de directeur van CARDA vermeldt louter uw eerdere residentiële behandeling en huidige ambulante behandeling. U legde geen enkel psychologisch of psychiatrisch attest neer met informatie over de ernst van uw psychisch lijden en de intensiteit van de verschillende symptomen of precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische / psychiatrische behandeling die voor u is opgestart. In het licht hiervan is het CGVS van mening dat de psychologische moeilijkheden waarop u zich beroept, die niet op een andere manier worden aangetoond, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.”*

In voorliggend verzoekschrift betoogt verzoeker nog ‘psychisch gestoord’ te zijn, dat hij geen slaap vindt en door het leven gaat als een zombie. Hij werd door het Rode Kruis naar het CARDA-centrum verwezen omwille van zijn geestestoestand. Evenwel brengt hij geen concrete elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Door louter te stellen dat hij zijn afspraak bij de psycholoog heeft gemist door zijn talrijke afspraken in verband met zijn schouder, en dat hij in afwachting is van een nieuwe afspraak, kan verzoeker hier niet anders over doen denken.

De stukken inzake zijn psychische toestand die verzoeker bij zijn aanvullende nota van 19 november 2025 voegt (een medisch attest van een arts van 6 oktober/6 november 2025 waaruit blijkt dat verzoeker last heeft van stress, slaapproblemen, nachtmerries, hoofdpijn, aanhoudende vermoeidheid en verschillende pijnen, symptomen van angst vertoont in verband met zijn moeilijke levenssituatie en in afwachting is van een afspraak bij een psychiater en van psychologische opvolging) doen hier evenmin afbreuk aan. Verzoeker legt nog steeds geen psychologisch of psychiatrisch attest voor. Na juni 2024 zijn er geen medische attesten meer die melding maken van suïcidedgedachten. Uit de stukken die verzoeker voorlegt, blijken dus geen recente acute noden op psychologisch vlak.

In het verzoekschrift en in de aanvullende nota’s beroept verzoeker zich nog op een bijzondere kwetsbaarheid omwille van zijn afkomst uit Gaza en de situatie aldaar en het opgroeien in een conflictueus gezin. Hoewel kan worden aangenomen dat de situatie van verzoekers familie in Gaza en de situatie in Gaza als dusdanig een bron van blijvende grote bezorgdheid is en hij hieronder lijdt, kan dit niet volstaan om aannemelijk te maken dat hij lijdt aan een bijzondere kwetsbaarheid. Aldus toont verzoeker niet aan dat hij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zal verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zou hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

3.3.11.2. Fysieke problematiek

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker verschillende stukken die hij ook reeds bij het CGVS heeft neergelegd. Daaruit blijkt samengevat dat hij aan urinaire incontinentie lijdt en dat sinds 10 juni 2024 medisch werd vastgesteld dat verzoeker problemen heeft aan zijn linkerschouder. Hij krijgt kinesitherapie sessies. Uit een mail van 17 januari 2025 blijkt dat verzoeker op 29 januari 2025 een afspraak heeft voor zijn orthopedische opvolging en dat hij zich aan het behandelingsplan houdt. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Griekenland werd behandeld aan een abces op zijn gezicht (NPO, p. 19).

Bij zijn aanvullende nota van 7 oktober 2025 voegt verzoeker stukken bij inzake de problematiek aan zijn linkerschouder en afspraakbevestigingen inzake gastro-enterologie (wegens gastro-oesofageale reflux) en cardiologie (wegens pijn op de borst en hoge bloeddruk). Er is een operatie voorzien op 9 december 2025 aan verzoekers linkerschouder. Verzoeker legt een bewijs voor van een afspraak bij de dienst anesthesie en beademing van het ziekenhuis van Luik van 10 november 2025. Uit mailverkeer tussen verzoekers kinesist en zijn advocaat blijkt dat de kinesist op 6 oktober 2025 stelt dat verzoeker momenteel geen handarbeid kan verrichten omdat zijn schouder negen keer uit de kom geschoten is en de geringste inspanning een nieuwe ontwrichting kan veroorzaken. Uit de bijgevoegde pre-operatieve informatie (*“Fiche d’information aux*

patients: l'intervention de Latarjet) blijkt dat verzoeker na de operatie gedurende zes weken niet mag autorijden en geen lasten mag tillen. Tuinieren, klussen en het tillen van zware lasten (meer dan 1 kg) zijn gedurende drie maanden na de operatie verboden. Vanaf de periode tussen zes weken en drie maanden na de operatie mag de schouder geleidelijk aan zwaarder belast worden. Een terugkeer naar de normale situatie is voorzien vanaf de zesde maand na de operatie. Ter zitting van 7 oktober 2025 verschaft verzoeker bijkomende informatie over zijn nakende operatie en verwijst hij naar de noodzaak aan revalidatie achteraf en onzekerheid of hij dan kan werken want in Griekenland zijn er enkel werkkansen in de (fysiek zware) (land)bouw.

Bij zijn aanvullende nota van 19 november 2025 legt verzoeker een attest voor van 6 oktober 2025 in verband met de werkonbekwaamheid naar aanleiding van recidiverende luxatie van de linkerschouder (stuk 1). Ter zitting van 19 november 2025 licht verzoeker toe dat er minstens zes maanden revalidatie volgt op de operatie aan zijn schouder en benadrukt hij nogmaals de vraag welk werk hij nog zal kunnen verrichten in Griekenland. Hij stelt dat de problemen aan zijn schouder hem blijvend parten zullen spelen, en dat hij zich nog steeds moe en gestresseerd voelt.

Verzoeker betoogt dat hij een uitgesproken kwetsbaar profiel vertoont, dat een terugkeer naar Griekenland in de weg staat. Hij stelt verder niet in staat te zijn om te werken, fysiek is dit niet mogelijk wegens de problemen aan zijn schouder, evenmin is hij in staat om in zijn essentiële behoeften te voorzien. Hij kan evenmin de nodige zorg krijgen.

Wat betreft de ontsteking aan zijn gezicht en zijn tandproblemen wijst de Raad in navolging van de verwerende partij erop dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat deze problemen ondertussen zijn opgelost (NPO, p.19).

Verzoeker stelt nog dat hij al gedurende meerdere jaren aan urinaire incontinentie lijdt, een aandoening die hij niet heeft durven aangeven tijdens het persoonlijk onderhoud, noch aan de advocaat. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker dit op 2 mei 2024 aan de urgentiearts verklaard zou hebben (zoals genoteerd in Historiek Overzicht medisch dossier 'urinaire incontinentie met ernstige psychische gevolgen' op 31 mei 2024) (AD CGVS, groene map met documenten, stuk 5; stukken 4 en 5 'medische documenten' bij het verzoekschrift). Evenwel blijkt niet dat verzoeker enige medicatie hiervoor kreeg. Uit het verslag van 31 mei 2024 blijkt enkel dat hij Sertraline krijgt, wat de stemming verbetert en angsten en angstverschijnselen vermindert. Uit hetzelfde document blijkt dat verzoeker op 10 juni 2024 een urologische consultatie had. Verzoeker legt hieromtrent verder geen documenten neer, noch blijkt uit zijn verklaringen dat dit medisch probleem belangrijke gevolgen heeft voor zijn zelfstandig functioneren.

Verder legt verzoeker nog stukken neer die aantonen dat hij afspraken heeft bij specialisten in gastro-enterologie en cardiologie (rechtsplegingsdossier, stuk 14, aanvullende nota van 7 oktober 2025, stuk 6). Zo heeft hij twee doorverwijzingen gekregen van zijn arts, namelijk op 2 oktober 2025 voor een gespecialiseerd arts in gastro-enterologie en op 24 juli 2025 voor een gespecialiseerd arts in cardiologie. Ook legt hij het bewijs van een afspraak voor 17 november 2025 neer bij de dienst gastro-enterologie. Evenwel blijkt nergens uit dat hij een afspraak bij een cardioloog gemaakt heeft, noch blijkt dat hij op 17 november 2025 naar zijn afspraak bij de dienst gastro-enterologie is geweest of indien hij geweest is, wat er besproken is. Hieruit blijkt niet dat hij hieromtrent gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan.

Inzake de problemen aan zijn schouder blijkt uit de informatie die verzoeker voegt bij de aanvullende nota van 7 oktober 2025 ("*Fiche d'information aux patients: l'intervention de Latarjet*"), dat de revalidatie duurt tot zes maanden na de operatie en dat nieuwe luxaties van de schouder na een Latarjet interventie minder dan 5 % bedragen in de jaren na een operatie. Hieruit blijkt dat de revalidatie van verzoeker ongeveer zal duren tot 9 mei 2026 (zes maanden na de geplande operatie op 9 december 2025) en dat hij na de operatie significant minder risico zal lopen op een nieuwe schouderluxatie. Aangezien uit objectieve informatie die verzoeker zelf voorbrengt, blijkt dat zijn schouderproblematiek na zijn operatie en revalidatie aanzienlijk zal verbeteren, vervalt zijn argumentatie dat hij in Griekenland geen enkel werk zal kunnen verrichten. Ten overvloede merkt de Raad op dat indien verzoeker meent dat omwille van medische redenen zijn revalidatie met een duur van intussen nog vijf maanden in België dient te worden verder gezet, het hem vrij staat een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen.

3.3.11.3. Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen dat verzoeker in Athene gedurende een vijftiental dagen in een betalende, gedeelde accommodatie verbleef, dat hij soms werkte en via zijn werk onderdak kreeg en dat hij werk vond door zich naar plaatsen te begeven waar dagarbeiders werden opgehaald. Tevens wordt opgemerkt dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is en beschikt over voldoende middelen, gezien hij in Griekenland de nodige stappen kon zetten en procedures kon volgen om zijn verblijfskaart en reisdocumenten te verkrijgen, dat hij studie- en werkervaring heeft in diverse domeinen, dat hij talen aanleert, dat hij zijn reis van Griekenland naar België financierde met geld dat

hij verdiend had door in Griekenland te werken en met financiële hulp die hij ontvangen had van een persoon die intussen in Nederland woont. Momenteel woont hij in bij een vriendin, verzoeker heeft dus een netwerk dat hem (financieel) kan ondersteunen.

3.3.11.4. Er wordt dan ook vastgesteld dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid vertoont op fysiek en psychologisch vlak die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen en die hem zou verhinderen om zijn rechten in dit verband in Griekenland te doen gelden.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in eventuele afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPY), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *Information Guide for Beneficiaries of International Protection*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p.50).

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiverde elementen bij die hier anders over doen denken.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.12. Vervolgens kan verzoeker niet gevolgd worden dat zijn verblijfsvergunning (ADET) verstreken of verlopen is. Uit de stukken van het dossier (antwoord Griekse asielinstanties) blijkt dat deze verblijfsvergunning geldig is tot 29 januari 2027. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer niet dienstig kan worden aangevoerd.

Indien verzoeker de afgedrukte versie van zijn ADET verloren zou zijn, wordt erop gewezen dat in punt 3.3.8. van dit arrest reeds werd vermeld dat de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing op wijst dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is en ook de te volgen procedure meegeeft.

Ten overvloede wijst de Raad ook nog op het volgende. Procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET kunnen vanuit het buitenland worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat *"the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email"* (vrije vertaling: *"de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld"*) (AIDA-rapport update juni 2024, p. 244-246). Verder blijkt dat de Griekse asieldienst momenteel zou werken aan een hervorming van de wetgeving die het mogelijk zou maken om aanvragen voor een ADET-verlenging via een speciaal online platform in te dienen. Daarbij zal ook automatisch een certificaat worden uitgegeven dat de verlengingsaanvraag bevestigt (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19; *Recognised Refugees 2025. Access to documents*

and socio-economic rights van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 9). Het blijkt hier enkel om een aankondiging te gaan; er is nog geen informatie dat zulk online platform al functioneert.

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte maar wel nog een geldige verblijfsvergunning hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder blijkt uit zijn verklaringen dat hij een fiscaal registratienummer (AFM) verkreeg (NPO, p.18 en AD CGVS, groene map met documenten, stuk 10 en deel DVZ, Bijkomende Vragen M-status van 11 juli 2024), waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA- rapport, maart 2025, p. 21: “the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed”). Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 29 januari 2027, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Wat betreft zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA) verklaart verzoeker dat hij dit document niet aanvraag omdat hij hoorde dat hij hiervoor moest betalen en hij geen geld had (NPO, p.18; AD CGVS, deel DVZ, Bijkomende Vragen M-status van 11 juli 2024). In de nota van 9 juli 2025 duidt de verwerende partij op het volgende wat betreft de AMKA en de toegang tot de gezondheidszorg: “Verweerder wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). Verzoeker toont aan dat het niet mogelijk was om zijn AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als verzoeker deze stappen niet had ondernomen, en als hij dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, verzoeker niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”) UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>).

Verskillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12); Catholic Relief Services (CRS) <https://www.crs.org/ourworkoverseas/where-we-work/greece> ; Danish Refugee Council Greece (DRC Greece): <https://drc.ngo/where-wework/europe/greece/> ; Greek Council for Refugees (GCR): <https://gcr.gr/en/care-for-the-vulnerable/> ; Solidarity Now: <https://www.solidaritynow.org/en/> ; en INTERSOS: <https://www.intersos.org/en/what-we-do/greece/>).

Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p.42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

3.3.13. De Raad wijst er daarnaast op dat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet volstaat om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft verkregen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker worden verwacht dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. De houding en het handelen van verzoeker duiden er echter op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat verzoeker slechts vier maanden in Griekenland verbleef als begunstigde van internationale bescherming. Verzoeker werd op 30 januari 2024 als vluchteling erkend, verkreeg zijn reisdocumenten op 8 maart 2024 (antwoord Griekse asielautoriteiten) en verliet Griekenland korte tijd later, op 27 april 2024 (NPO, p.14). Aldus had verzoeker niet de intentie om in Griekenland te blijven en een duurzaam bestaan aldaar uit te bouwen.

Het is voor verzoeker op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of gezondheidszorg in Griekenland.

Wat betreft verzoekers socio-economische omstandigheden na het toekennen van internationale bescherming en waar uit de elementen in verzoekers administratief dossier zou blijken dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie:

- hij verkreeg een beschermingsstatus op 30 januari 2024 en verliet Griekenland korte tijd later, op 27 april 2024; hij verbleef gedurende zeven maanden in Griekenland, waarvan vier maanden als begunstigde van internationale bescherming;
- verzoeker was niet langdurig dakloos en verbleef ook een vijftiental dagen in een betalende, gedeelde accommodatie en vond soms onderdak;
- verzoeker zette weinig stappen om werk te vinden, zo ging hij niet naar interimkantoren of bedrijven maar vroeg hij enkel aan Arabische winkeliers naar werk of ging hij naar plaatsen waar dagarbeiders opgehaald worden;
- hij heeft Griekse les gevolgd in het opvangcentrum; dat hij na het vertrek uit het centrum geen les volgde, geen slaapplek had en dat men in België geld krijgt om te studeren, betekent niet dat hij geen toegang had tot onderwijs in Griekenland;
- verzoeker kreeg in het opvangcentrum hulp van een organisatie, maar zette hierna beperkte stappen om organisaties of overheidsdiensten te vinden; zijn bewering dat er in Athene geen plaatsen zijn waar voedselhulp of daklozenopvang werd voorzien, wordt niet gestaafd;
- verzoeker probeerde niet elders in Griekenland om werk en onderdak te vinden, hij wachtte slechts op straat tot iemand passeerde die hem een job aanbood;
- verzoeker slaagde erin de nodige stappen te zetten om zijn Griekse verblijfskaart en reisdocument te bekomen. Hij ging hiervoor naar het ministerie, deed een aanvraag en ging bij een advocaat;
- verzoeker is voldoende autonoom en zelfredzaam en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland zijn plan te trekken, zo heeft hij studie- en werkervaring in diverse domeinen, leerde hij enige tijd Grieks in Griekenland en Frans in België; en betaalde hij zijn reis van Griekenland naar België met geld dat hij verdiende had door te werken in Griekenland en hulp die hij kreeg van een Syriër die toen in Griekenland woonde en nu in Nederland woont; verzoeker woont nu gratis bij een Franse vriendin.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en verwijst naar algemene landeninformatie doch hij brengt geen concrete elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten.

De Raad wijst erop dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekers verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 29 januari 2027. Verzoeker zal dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Hierboven onder punt 3.3.8. werd reeds uitgelegd dat het mogelijk is om een duplicaat te verkrijgen.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20: “Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”). Het

fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: “*the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed*”). Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 29 januari 2027, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). Waar verzoeker nog de vereiste benadrukt van het aanleveren van bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland, alsook van werk of studies alvorens de AMKA wordt uitgereikt, zoals uiteengezet in het RSA-rapport van maart 2025, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen of het activeren van een AMKA. Er wordt hierbij aan herinnerd dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Het is niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Op basis van bovenstaande toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zich in Griekenland te integreren. Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Vermits hij geen ernstige stappen heeft ondernomen in zijn zoektocht naar werk en huisvesting, kan hij niet zonder meer op algemene wijze in het verzoekschrift en aanvullende nota's stellen dat er in Griekenland geen (financiële) ondersteuning is en er hiertoe geen toegang is. Door in het verzoekschrift louter te poneren dat Griekenland te maken heeft met een huizen crisis en verhoogde armoede bij Griekse onderdanen, te stellen dat de verwerende partij zich beperkt tot een gestereotypeerde motivering en te verwijzen naar algemene informatie, brengt verzoeker evenmin concrete en op zijn persoon betrokken elementen aan die voorgaande pertinente bevindingen in een ander licht stellen.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegd ter zitting nog kritiek levert op de COI Focus “*Grèce: Aide aux migrants*” van CEDOCA van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat dit geen afbreuk kan doen aan de bovenstaande concrete vaststellingen en dat in de bestreden beslissing niet gesteund wordt op dit rapport.

Betreffende de argumentatie in het verzoekschrift dat Griekenland aan Duitsland weigert om terugkeerders terug toe te laten, ligt geen informatie voor dat verzoeker zelf persoonlijk niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar en als begunstigde van internationale bescherming terug toegang te (kunnen) vinden tot het Griekse grondgebied, te meer zijn Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 29 januari 2027. Verzoeker laat na concrete en objectieve bewijselementen bij te brengen die anders doen oordelen.

3.3.14. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door verzoeker neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, van oordeel is dat deze stukken niet van die aard zijn om de voormelde vaststellingen om te buigen.

3.3.15. Verzoeker onderstreept in zijn verzoekschrift dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, en intolerantie ten opzichte van vluchtelingen.

De Raad wijst erop dat het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, op zich niet voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland

aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij op goede gronden nog het volgende:

“Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een fysiek geweld door derden (overval en diefstal door een drugsverslaafde) en een (mislukte) poging tot seksueel geweld door een derde en aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (de politie die u uw kledij liet uitdoen op straat), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden (NPO, p. 20, 26).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

U deed nooit aangifte van deze incidenten (NPO, p. 20). Dat u arrestatie vreesde als u klacht zou indienen vergoelijkt niet waarom u, als persoon die internationale bescherming had, geen klacht indiende.

Uw stelling dat u vermoord zou kunnen worden bij weigering mee te werken met drugshandelaars en dat in zo'n geval niemand de moordenaar zou zoeken is niet meer dan een blote bewering (NPO 21).”

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten.

3.3.16. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten in het verzoekschrift en in de aanvullende nota's volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. In casu heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

3.3.17. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

3.3.18. Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in het verzoekschrift en in de aanvullende nota's naar de (verslechtering van de) algemene veiligheidssituatie in Gaza, en hierbij ook zijn UNWRA-registratie en de stukken die hij neerlegt om zijn identiteit en verblijf in de Gazastrook aan te tonen – hoe betreurenswaardig ook - en rechtspraak in dit verband, niet dienstig.

De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

3.3.19. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van de materiële motiveringsplicht.

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.20. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin wordt een schending aangetoond van het artikel 3 van het EVRM. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

3.3.21. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET